

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

13.2.2008

B6-0068/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Wysokiego Przedstawiciela ds.
WPZiB i Komisji

uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

złożyli Daniel Cohn-Bendit, Caroline Lucas, Margrete Auken, Jill Evans,
David Hammerstein, Johannes Voggenhuber, Angelika Beer, Hélène Flautre,
Cem Özdemir oraz Pierre Jonckheer

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

w sprawie sytuacji w Strefie Gazy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Strefie Gazy

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucje z 16 listopada 2006 r. i 11 października 2007 w sprawie sytuacji w Strefie Gazy,
 - uwzględniając konkluzje posiedzenia Rady Stosunków Zewnętrznych z dnia 28 stycznia 2008 r.,
 - uwzględniając deklarację z Annapolis z dnia 27 listopada 2007 r.,
 - uwzględniając rezolucję w sprawie „Gwałcenie praw człowieka w wyniku ataków wojskowych i wypadów Izraela na okupowane terytoria palestyńskie, w szczególności w Strefie Gazy”, przyjętą przez Radę Praw Człowieka ONZ w dniu 24 stycznia 2008 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 23 stycznia 2008 r. Palestyńczycy wysadzili i zniszczyli długie odcinki ogrodzenia granicznego, jakie oddziela Strefę Gazy od Egiptu, co pozwoliło tysiącom mieszkańców Gazy przedostać się na drugą stronę, aby zakupić żywność, paliwo, lekarstwa i inne środki, których brakowało w strefie,
- B. mając na uwadze, że 17 stycznia 2008 r. izraelskie siły zbrojne zamknęły wszystkie przejścia graniczne ze Strefą Gazy w następstwie nasilenia ataków raketowych dokonywanych przez palestyńskie bojówki; mając na uwadze, że z powodu braku paliwa zamknięto nawet jedyną elektrownię, co pogrzyżyło strefę w ciemności i wpłynęło negatywnie na funkcjonowanie lokalnych szpitali, wodociągów i oczyszczalni ścieków; mając na uwadze, że te niewybredne, karygodne działania prowadzono łącznie ze wzmocnionymi operacjami wojskowymi mającymi na celu zaprzestanie ostrzału raketowego,
- C. mając na uwadze, że 4 lutego 2008 r. zamachowca-samobójca wysadził się w centrum handlowym w Dimonie, zabijając jedną kobietę i raniąc 11 osób; mając na uwadze, że pomimo ponawianych ataków powietrznych i wojskowych wypadów Izraela, w wyniku których ucierpiało wiele osób, również cywilów, wystrzeliwanie rakiet ze Strefy Gazy na sąsiadujące wsie izraelskie nie ustało, skutkiem czego wielu izraelskich cywilów odniosło obrażenia,
- D. mając na uwadze, że przejścia graniczne w Karni i Rafah zostały zamknięte wiele miesięcy temu w zamian za pogwałcenie umowy dotyczącej ruchu granicznego i dostępu do przejść granicznych, i mając na uwadze, że blokada przepływu ludności i towarów doprowadziła do dalszego paraliżu gospodarki i znacząco przyczyniła się do

niezwykle wysokiego wskaźnika bezrobocia, prowadząc do tego, że Strefa Gazy znalazła się na skraju katastrofy humanitarnej, gdzie 75% ludności uzależnione jest od pomocy żywnościowej, 80% żyje poniżej progu ubóstwa, a 90% fabryk zostało zamkniętych w ciągu ostatnich 6 miesięcy; mając na uwadze, że misja szkoleniowo-kontrolna UE okazała się nieskuteczna, ponieważ nieprzerwanie ulegała naciskom Izraela, by zamknąć przejście graniczne,

- E. mając na uwadze, że władze egipskie zostały pozostawione same sobie z problemem opanowania sytuacji kryzysowej przyjmowania i udzielania pomocy nagłemu napływowi ludności, bez zmuszania jej do powrotu i udzielając wsparcia i pomocy Palestyńczykom, którzy próbowali uciekać z obszaru utrzymującego się kryzysu; mając na uwadze stopniowe opanowywanie sytuacji przez egipskie siły oraz ponowne uszczelnienie granicy 3 lutego 2008 r., co położyło kres swobodnemu przepływowi Palestyńczyków, a czego domagały się władze izraelskie,
- F. mając na uwadze, że tymczasowy mechanizm międzynarodowy, stworzony celem zapewnienia nieprzerwanego świadczenia podstawowych usług społecznych i publicznych ludności palestyńskiej, po podjęciu przez Kwartet decyzji o zawieszeniu udzielania pomocy bezpośredniej dla Autonomii Palestyńskiej, nie w pełni okazuje się spełniać potrzeby Palestyńczyków, gdyż zapewnia jedynie złagodzenie skutków kryzysu humanitarne,
- G. mając na uwadze, że blokada przemieszczania się ludności i towarów utrudniała prowadzenie operacji Wspólnotowego Biura ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO), agencji ONZ, Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy oraz innych organizacji humanitarnych udzielających pomocy i wsparcia ludności zamieszkującej Strefę Gazy; mając na uwadze zawieszenie przez Komisję, UNDP, UNRWA i Bank Światowy wielu projektów w zakresie infrastruktury z uwagi na brak możliwości importu surowców; mając na uwadze, że te biura, agencje i organizacje pomocy humanitarnej pomimo trudności kontynuowały swoje działania na ograniczoną skalę,
- H. mając na uwadze, że w listopadzie ubiegłego roku w Annapolis strona izraelska i palestyńska wyraziły swą determinację osiągnięcia wszechstronnego porozumienia celem zawarcia układu pokojowego do końca tego roku oraz rozwiązania wszystkich nierozstrzygniętych i kluczowych kwestii konfliktu; mając na uwadze, że należy dołożyć wszelkich starań, by proces pokojowy przebiegał możliwie jak najbardziej wielotorowo, by objął wszystkich przedstawicieli dwóch stron, otwartych na osiągnięcie rozwiązania w drodze negocjacji,
- I. mając na uwadze, że 30 stycznia 2008 r. izraelski Sąd Najwyższy utrzymał w mocy decyzję rządu o stopniowym ograniczeniu dostaw paliwa i elektryczności do Strefy Gazy; mając na uwadze, że restrykcje te będą wdrażane w oparciu o tygodniową ocenę sytuacji,
- 1. stoi na stanowisku, że zniszczenie ogrodzenia granicznego między Strefą Gazy a Egiptem stanowi logiczną konsekwencję ciągłego zaniechania i złego traktowania 1,5 miliona Palestyńczyków, którzy wpadli w pułapkę głębokiego kryzysu humanitarne, i uznaje to działania za potwierdzenie podstawowego prawa

Palestyńczyków do swobody przemieszczania się; podkreśla, że polityka izolowania Gazy nie sprawdziła się, tak na płaszczyźnie politycznej, jak i humanitarnej;

2. ponagla Izrael zatem do zniesienia blokady i natychmiastowego zaprzestania oblężenia Strefy Gazy oraz do przywrócenia dostaw paliwa, żywności i leków; zwraca uwagę, że zniszczenie ogrodzenia na granicy egipskiej nie oznacza, że Izrael w jakikolwiek sposób zostaje zwolniony z odpowiedzialności i obowiązków jako siła okupująca, na mocy konwencji genewskiej; wzywa Izrael do natychmiastowego zaprzestania praktyki zbiorowego karania i pozasądowych egzekucji oraz do zaniechania działań wojskowych zagrażających życiu ludności cywilnej w Strefie Gazy;
3. apeluje do Hamasu, który kontroluje palestyńskie instytucje w Strefie Gazy, o przerwanie wystrzeliwania rakiet kierowanych przeciwko izraelskiej ludności cywilnej oraz do zrezygnowania ze strategii przynoszącej efekt odwrotny od zamierzonego, która celowo naraża życie i dobro cywilnej ludności Gazy, która stała się zakładnikiem tego konfliktu; ponownie ostro potępia wszystkie ataki terrorystyczne;
4. z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką odgrywają egipskie władze w zakresie zarządzania sytuacją kryzysową, niosąc wsparcie i udzielając pilnej pomocy humanitarnej ludności Gazy, i apeluje o przeprowadzenie dogłębnego przeglądu misji szkoleniowo-kontrolnej celem zapewnienia nieprzerwanego otwarcia przejścia granicznego w Rafah; wspiera propozycje Autonomii Palestyńskiej, by przejąć kontrolę nad przejściami granicznymi; wzywa Radę do wsparcia podwojenia egipskich sił policyjnych w Synaj-Rafah z 750 do 1 500 funkcjonariuszy w kontekście porozumień pokojowych z Synaju, w dążeniu do administrowania granic i utrzymania bezpieczeństwa w Synaju;
5. odnotowuje zakończenie działalności tymczasowego mechanizmu międzynarodowego, wzywa do pogłębionej i gruntowej oceny jego niedociągnięć i wyraża nadzieję, że PEGASE, nowy europejski mechanizm wsparcia Autonomii Palestyńskiej i Palestyńczyków, który będzie funkcjonował przez kolejne trzy lata, spełni swe cele kanalizowania pomocy do czterech głównych obszarów zarządzania: rozwoju społecznego, rozwoju gospodarczego i prywatnego sektora oraz infrastruktury publicznej; wzywa władze izraelskie do pełnej współpracy, by ten nowy mechanizm okazał się pomyślnym rozwiązaniem; podkreśla, że nawet gwałtowny wzrost międzynarodowej pomocy nie poprawi sytuacji humanitarnej wobec braku zgodnych działań politycznych, by położyć kres blokadzie Gazy i znieść ograniczanie przemieszczania się na Zachodnim Brzegu Jordanu;
6. jest w związku z tym zdania, że aby zapewnić pomyślność działań humanitarnych konieczne jest utrzymanie kontaktu i koordynacji w terenie z administracją cywilną w Strefie Gazy;
7. wzywa Radę do ujęcia w harmonogramie następnego spotkania Kwartetu punktu o rozmieszczaniu w Strefie Gazy międzynarodowych cywilnych i wojskowych sił pokojowych pod egidą ONZ w celu rozładowania napięcia, ułatwienia dostarczania pomocy humanitarnej, udzielania pomocy i ochrony ludności cywilnej i ścisłego

monitorowania sytuacji; apeluje do wszystkich stron, w tym do Hamasu, o zaakceptowanie ostatecznego rozmieszczenia tych sił ONZ;

8. zwraca uwagę, że utrzymujący się podział między kontrolującą Zachodnie Wybrzeże Autonomią Palestyńską z jednej strony, a Hamasem kontrolującym strefę Gazy z drugiej, w ostatecznym rozrachunku pogarsza skuteczność negocjacji strony palestyńskiej; wzywa w związku z tym Radę do podjęcia wszelkich wysiłków, by ułatwić dialog między wszystkimi stronami społeczeństwa palestyńskiego w dążeniu do poprawy podstawowych usług i pełnej współpracy z agencjami pomocy humanitarnej; ponadto jest zdania, że jednolite i podzielane stanowisko wzmocniłoby pozycję strony palestyńskiej przy negocjacyjnym stole;
9. wzywa do pilnego przedstawienia przykładowego projektu energetycznego dla Gazy, możliwie w obszarze Rafah, celem zapewnienia ludności Gazy autonomii i samowystarczalności produkcji elektrycznej i odsalania; zwraca uwagę na fakt, że potężna, wysokotermiczna elektrownia zasilana energią słoneczną mogłaby spełnić te cele oraz stać się widowym znakiem odnawialnej inicjatywy dla całego regionu; jest zdania w związku z tym, że paryska konferencja darczyńców, mechanizm PEGASE i programy pomocy UE powinny wyasygnować znaczące środki na tę inicjatywę we współpracy z Autonomią Palestyńską, Egiptem i Kwartetem;
10. z zadowoleniem przyjmuje zainicjowanie dwustronnych spotkań między izraelskimi i palestyńskimi urzędnikami zgodnie z zobowiązaniami podjętymi przez obie strony w Annapolis; wzywa obie strony do zobowiązania się, że za słowami będą stać czyny, co oznaczać powinno wdrożenie wymagań „mapy drogowej” równoległe do prowadzenia negocjacji w dążeniu do ustanowienia żywotnego państwa palestyńskiego, współistniejącego w bezpieczeństwie i pokoju obok Izraela; podkreśla, że jedynie wyraźny postęp w negocjacjach w sprawie kluczowych kwestii granic, uchodźców oraz Jerozolimy może wzmocnić Autonomię Palestyńską i otworzyć drogę do pokojowego porozumienia, które jest konieczne dla pomyślnego włączenia Gazy do nowego państwa palestyńskiego; zwraca uwagę na pilną potrzebę przyjęcia konkretnych przepisów w ramach negocjacji pokojowych, które koncentrują się na zakończeniu blokady Gazy;
11. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, Knesetowi i rządowi izraelskiemu oraz Sekretarzowi Generalnemu Ligii Państw Arabskich.